

Преюдициални въпроси

Принципите на свобода на установяване, недопускане на дискриминация и защита на конкуренцията, посочени в член 49 и сл. ДФЕС, допускат ли национална правна уредба, която не разрешава на фармацевт, който е правоспособен и вписан в съответното професионално сдружение, но не притежава включен в органичния план търговски обект, да разпространява на дребно в парафармацията, на която е собственик, също и лекарствените продукти, отпуснати по лекарско предписание с т.нар. „бяла рецепта“, т.е. които не са за сметка на Националната служба по здравеопазване, а са изцяло за сметка на гражданина, и която установява в този сектор забрана за продажбата на определени категории лекарствени продукти и ограничение на броя на търговските обекти, които могат да бъдат установени на националната територия?

Жалба, подадена на 3 април 2012 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-165/12)

(2012/C 157/10)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A. Bouquet и E. Paasivirta)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 19/2012/ЕС⁽¹⁾ на Съвета от 16 декември 2011 година за одобряване от името на Европейския съюз на декларацията относно предоставянето на възможности за риболов във водите на ЕС на риболовни кораби, плаващи под знамето на Боливарска република Венецуела в изключителната икономическа зона към брега на Френска Гвиана, тъй като е основано на член 218, параграф 6, точка б) ДФЕС във връзка с член 43, параграф 3 ДФЕС;

— да се запази действието на отмененото решение до влизането в сила на ново решение, прието в рамките на разумен срок и на подходящо правно основание, а именно член 218, параграф 6, точка а) ДФЕС във връзка с член 43, параграф 2 ДФЕС или, в случай че Парламентът откаже да даде одобрение, до изтичането на кратък разумен срок след решението на Парламента, с което той отказва да даде одобрение, и

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Комисията иска отмяна на Решение 19/2012/ЕС на Съвета, като действието му се запази до приемането на нов акт, тъй като избраното правно основание съществено се различава от предложеното от Комисията, а именно член 218, параграф 6, точка а) (във връзка с член 43) ДФЕС, изискващ одобрение от Парламента.

Комисията поддържа, че като е процедира по този начин Съветът е допуснал грешка и че той е трябвало да се съобрази с предложението ѝ да поиска одобрение от Парламента, преди да приеме разглеждания акт.

В подкрепа на жалбата си Комисията се позовава на три правни основания: първото правно основание, разделящо се на три части, е изведено, от една страна, от нарушение на член 218, параграф 6, точка а) и на член 43, параграф 2 ДФЕС, тъй като Съветът избрал за правно основание на обжалвания акт член 218, параграф 6, точка б) и член 43, параграф 3 ДФЕС, и от друга страна, от нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, тъй като мотивите на Съвета за избора му на правно основание били противоречиви.

Второто правно основание следва от първото и също е изведено от нарушение на член 218, параграф 6, точка а) ДФЕС, тъй като Съветът нарушил институционалните правомощия на Европейския парламент, след като не поискал от него одобрение, въпреки че разглежданият член налагал това.

Третото правно основание е изведено от нарушение на член 17 ДЕС и на член 218, параграф 6 ДФЕС, тъй като Съветът изопачил предложението на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 6, 2012 г., стр. 8.